

иж благополучно сътиш какъ щж си върнж? Остави мя да си отидж у дома; сега нѣмате веке потрѣбж отъ водачъ, ето пѫть-тъ и близосте до Лименъ“.

По-младый отъ разбойници-ты у-правда Андрѣа подъ извиненіе на стрѣм-нинж тж, коя задаваше ужасенъ страхъ, чтоли и самъ си той настрѣхнуваше. Зато рѣче на другаря си Албански: „Да мя хвирлятъ въ тойзи трапъ, ако това глупаво момче е съглѣдало нѣчто, и ако е видяло шлема и ханджера ти; то не разбира отъ языка ни, не знае наши-ты намѣренія: Послѣ кой ще повѣрва думы-ты му? остави тоя сыромахъ діаволъ да си отиде . . . „ Добръ, нѣка да е тѣй, отговори другий; обаче за по-вече безо-пасность да срънемъ моста, и тогава ако и да е научило намѣреніе-то ни, не може ны възбрани отъ прѣдпріятіе-то. Ето Лименъ; тука наоколо нѣма мостъ, малого миліе далечъ, за да ся прѣминне потока: прочеев невъзможно е да може ся извѣсти Христодулу прѣдъ да извѣр-шимъ намѣреніе-то си “ . Двама-та раз-